

Επιστρέφοντας από τους Αγίους Τόπους

[Ορθοδοξία](#) / [Θρησκευτική ζωή](#)

[π. Ανδρέας Αγαθοκλέους](#)

Η επίσκεψη στους Αγίους Τόπους δεν μπορεί να ταυτιστεί με καμία επίσκεψη σ' οποιοδήποτε μέρος της γης. Αφού εδώ είναι «το κέντρο της γης». Από εδώ ξεκινούν όλα τα γεγονότα που μεταμορφώνουν τον κόσμο, γιατί Αυτός που γεννήθηκε, έδρασε, πέθανε κι ανέστη, είναι ο Σωτήρας του κόσμου.

Στους Αγίους Τόπους μιλούν οι Τόποι κι όχι οι άνθρωποι. Για ν' ακούσεις τη βροντερή φωνή τους πρέπει να έλθεις ως προσκυνητής, χωρίς απαιτήσεις και κριτική, κι όχι ως τουρίστας που βλέπει και φεύγει. Χρειάζεται με σιωπή ν' αφουγκραστείς το μήνυμά τους που εκπέμπουν για σένα και όλη την ανθρωπότητα. Χρειάζεται να νιώσεις τα χρόνια που επιμένουν να είναι στον ίδιο τόπο, να κουβαλούν, αιώνες τώρα, την ίδια ιστορία, το ίδιο γεγονός.

Τι να ζητά από τούτους τους Τόπους τούτος ο κόσμος απ' όλους τους τόπους του πλανήτη μας; Τι παίρνουν φεύγοντας τα εκατομμύρια που τα επισκέπτονται καθημερινά ολόχρονα;

Γολγοθάς - Αποκαθήλωση - Πανάγιος Τάφος - Ναός της Αναστάσεως: Τι να πεις; Μένεις εκστατικός κι αναμένεις να σου μιλήσει «ο κατελθών εις τον Άδη». Βρίσκεσαι στο χώρο που «Ανέστη εκ νεκρών» και μαζί Του ανέστησε όλο το ανθρώπινο γένος. Δεν βλέπεις τίποτα και τα βλέπεις όλα: μυστικά, ανεπαίσθητα, χωρίς αποδείξεις, χωρίς αισθήσεις, ξέρεις ότι «Ανέστη ο Κύριος όντως».

Κι ακόμα: η επίσκεψη στη Γεθσημανή με το «περίλυπός εστίν η ψυχή μου έως θανάτου», από τη μοναξιά και την εγκατάλειψη και τη φρίκη του επικείμενου θανάτου, σου βεβαιώνει πως ο δικός σου Θεός είναι «ο πάσχων Θεός» που κατανοεί τη δοκιμασία σου, τον πόνο, τη δική σου Γεθσημανή.

Όπως και η οδός του μαρτυρίου, με το Σίμωνα τον Κυρηναίο, σου δίνει την ελπίδα, την ώρα της «τεθλιμμένης του βίου οδού», πως κάποιος Κυρηναίος θα σε ξεκουράσει· κι αν δεν υπάρξει κανείς, θα έλθει Αυτός που γνωρίζει τι σημαίνει να έρχεται, για λίγο έστω, κάποιος Κυρηναίος. Για να γίνεις και συ για κάποιους όντως Κυρηναίος.

Βέβαια, οι Άγιοι Τόποι, επεκτείνονται πέραν της Ιερουσαλήμ. Ο Χριστός δεν αγίασε, με την παρουσία Του, μόνο την Ιερουσαλήμ. Ξεκίνησε από τη Ναζαρέτ, γεννήθηκε στη Βηθλεέμ, περπάτησε την Ιουδαία, βγήκε στη Σαμάρεια. Αναζήτησε τους χαμένους κι άφησε τους «σεσωσμένους» Φαρισαίους στην αυτάρκειά τους. Ο λόγος Του «ουκ ήλθον καλέσαι δικαίους, αλλά αμαρτωλούς εις μετάνοιαν», φτάνει μέχρι σήμερα για να σπάσει τη δική μας, ενδεχομένως, αυτάρκεια και να μας καλέσει σε μετάνοια.

Η κλήση Του «δεύτε προς με πάντες οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι, καγώ αναπαύσω υμάς», γίνεται σ' όσους βιώνουν την κούραση του αμαρτωλού εαυτού τους και ζητούν «να βγουν από πάνω», να ζήσουν χαρά κι όχι ικανοποίηση, πληρότητα ζωής κι όχι στιγμιαία ηδονή.

Κι όλ' αυτά γίνονται πραγματικότητα στην Εκκλησία Του, που ίδρυσε και στερέωσε με το Πανάγιο Αίμα Του και καθοδηγεί το Πνεύμα το Άγιο. Αυτό, δηλαδή, που «τελειοποιεί τους ιερείς», που μεταβάλλει, με την ευλογία τους, το ψωμί και το κρασί σε σώμα και αίμα Του, για να κοινωνεί ο λαός Του και να γεύεται «άφεση αμαρτιών και ζωή αιώνιο».

Όταν επισκέπτεσαι τους Αγίους Τόπους ως χριστιανός, είναι ως να επισκέπτεσαι το πατρικό σου σπίτι, τις ρίζες σου. Τροφοδοτείσαι από την αγάπη του Χριστού, της Παναγίας Μητέρας Του, κι αναχωρείς για τον τόπο που βρίσκεσαι, που ζεις, για να ζήσεις με τους αδελφούς σου εν Χριστώ το θαύμα της παρουσίας του Αναστημένου κοινού Κυρίου μας, τη μεταμόρφωσή μας και μαζί τη μεταμόρφωση του σύμπαντος κόσμου.

isagiastriados.com

<http://bit.ly/2ARs4Pb>